

Sieradz , dnia 10 kwietnia 2012r

Sąd Apelacyjny

w Łodzi

Wydział Cywilny

za pośrednictwem

Sądu Okręgowego

w Sieradzu

Wydział Cywilny

Powód: Stowarzyszenie Obrona Zwierząt

ul. 11 listopada 29

28-300 Jędrzejów

Pozwani: 1. Gmina Miasto Sieradz

2. Longin Slemiński

sygn. akt IC 155/11

wartość przedmiotu zaskarżenia 544 644 zł

wpis od apelacji 27 233 zł

Apelacja

pozwanego Gminy Miasto Sieradz od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 28 lutego 2012r. sygn. akt I C155/11 doręczonego wraz z uzasadnieniem w dniu 28 marca 2012

Powyższemu wyrokowi zarzucam :

1. Naruszenie przepisów kodeksu postępowania cywilnego poprzez przyjęcie, że Sąd Okręgowy w Sieradzu jest właściwy do rozpoznania sprawy mimo, że jedynie trzy spośród ośmiu unieważnionych umów przekraczają wartością 75 tys. zł
2. Naruszenie przepisów kodeksu postępowania cywilnego przez bezpodstawne przyjęcie, że powód ma legitymację do wytoczenia powództwa i występowania w charakterze strony powodowej w postępowaniu.

3. Naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności niewłaściwej interpretacji art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt przez przyjęcie, że z treści cytowanego artykułu wynika, że Prezydent Miasta Sieradza, wobec braku stosownej uchwały Rady Miejskiej w Sieradzu, nie ma podstaw prawnych do podpisywania umów o losie bezdomnych zwierząt.
4. Naruszenie przepisów ustawy – prawo zamówień publicznych poprzez przyjęcie, że powodowi służy prawo wniesienia powództwa na zapisy umowy zawartej w wyniku przetargu w sytuacji, gdy nie występował o zmianę specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a kwestionowane zapisy umowne powielają zapisy specyfikacji.

Podnosząc powyższe zarzuty wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych ewentualnie o przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 28 lutego 2012r stwierdził nieważność ośmiu umów zawartych przez pozwanych Gminę Miasto Sieradz a Panem Longinem Siemińskim, których przedmiotem było przekazanie na własność Panu Siemińskiemu łącznie 200 bezdomnych psów w celu zapewnienia im dożywotniej opieki. Powód wnosi o stwierdzenie nieważności, bądź uznanie za bezskuteczną jednej umowy a wartość przedmiotu zamówienia określa sumując wszystkie umowy. Sąd w uzasadnieniu do wyroku nie wykazał, mimo sprzeciwu pozwanych, jakimi motywami kierował się rozpoznając łącznie wszystkie umowy, z których każda była wynikiem oddzielnego przedmiotu zamówienia, a fakt, że umowy zostały zawarte z jednym wykonawcą wynikał tylko z tego, że złożył on najkorzystniejsze oferty na każdy przedmiot zamówienia. Brak wskazania motywów, którymi kierował się sąd utrudnia mu wniesienie apelacji. W uzasadnieniu brak jest też wskazania jakimi argumentami prawnymi kierował się Sąd uznając, że powód ma legitymację do wniesienia powództwa. Powód dowodził, że z treści art. 11 ust 3 ustawy o ochronie zwierząt wynika, że rada gminy podejmuje uchwałę zawierającą program ochrony bezdomnych zwierząt. Program ten powinien być zaopiniowany przez stowarzyszenie powołane do opieki nad zwierzętami. Z faktu możliwości wydania, niewiążącej radę gminy opinii, powód wywiódł, że wobec braku uchwały która nie została podjęta przez Radę Miejską w Sieradzu może występować jako strona w procesie. Zdaniem pozwanego jest to nieuzasadniona rozszerzająca interpretacja szczególnego przepisu określającego uprawnienia organizacji. Sąd w uzasadnieniu nie wyraził poglądu w tej sprawie, stwierdził tylko, że zwierzęta nie mogą się same bronić więc stowarzyszenie może występować w ich imieniu. Trudno podejmować polemikę z taką argumentacją, należy więc przyjąć, że sąd nie przedstawił żadnych argumentów prawnych na uzasadnienie swojej tezy. Przedmiot umowy jest zgodny ze statutem powoda gdyż zapewnienie adopcji zwierzętom bezdomnym jest podstawowym działaniem statutowym

stowarzyszenia. Powód żądał unieważnienia umowy bądź uznania jej za bezskuteczną w elemencie przenoszącym własność bezdomnych zwierząt . Wywodził, że ustawa o ochronie zwierząt nakłada na gminę obowiązki zapewnienia zwierzętom bezdomnym opieki i utrzymania, a przeniesienia własności uwalnia gminę od tego obowiązku. Pozwany polemizował z tą tezą wywodząc , że zapewnienie adopcji zwierząt bezdomnych jest podstawowym zadaniem gminy , więc teza o braku możliwości przeniesienia własności tych zwierząt jest bezzasadna. Zdumiewającym jest fakt, że sąd w żadnym zdaniu uzasadnienia nie przedstawił swojego zdania w sprawie stanowiącej podstawę procesu. Zdaniem sądu ,skoro Rada Miejska w Sieradzu nie podjęła stosownej uchwały to zawarte przez prezydenta umowy bez względu na ich treść są nieważne. Upowszechnienie tej tezy spowoduje brak działań uchwałodawczych w całym kraju , gdyż wójtowie będą mogli bezkarnie ignorować sprawę bezdomnych zwierząt powołując się na brak uchwały na treść i uchwalenie której niejednokrotnie nie mają wpływu. Tymczasem z treści art. 11 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt wyraźnie wynika, że zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom należy do zadań własnych gminy , a więc do wszystkich jej organów, a nie tylko rady. Wprawdzie Rada Miejska w Sieradzu nie podjęła stosownej uchwały nie znaczy to jednak brak umocowania prezydenta do wypełnienia obowiązków ustawowych, w tym zawarcia umów Rada Miejska w Sieradzu wyraziła wolę podejmowania przez Prezydenta Miasta Sieradza działań w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi, gdyż przeznaczała na ten cel środki w corocznych uchwałach budżetowych. Środki wydatkowane na zawarcie unieważnionych przez sąd I instancji umów mieszczą się w ramach kwot przyznanych na ten cel w uchwale budżetowej Nieuzasadniona jest również argumentacja sądu w zakresie stosowania przepisów ustawy – prawo zamówień publicznych. Pozwany przyznaje, że możliwe jest stwierdzenie nieważności umów zawartych w wyniku przetargu na podstawie przepisów kodeksu cywilnego np. z uwagi na wady oświadczenia woli. ale argumentacja sądu w tym zakresie pozostaje bez żadnego związku z treścią wniesionego pozwu. Powód żąda stwierdzenia nieważności umowy, gdyż dotyczy ona przeniesienia własności bezdomnych zwierząt co uznaje za niedopuszczalne. Stosowne zapisy dotyczą przedmiotu zamówienia i zostały określone jednobrzmiąco w umowie i w specyfikacji istnych warunków zamówienia. Stowarzyszeniom na podstawie art.179 ust 2 Prawa zamówień publicznych przysługuje prawo zaskarżenia zapisów specyfikacji, które uważają za niezgodne z prawem . Zaniechanie tego zaskarżenia uniemożliwia wytoczenie powództwa przez stowarzyszenie i pozwanie stron umowy o jej zmianę w późniejszym procesie cywilnym w sytuacji , gdy zapis umowy jest identyczny z zapisem specyfikacji. Unieważnienie umowy przez sąd z powodów określonych w pozwie nie jest więc możliwe. Tym samym, wobec podniesionych zarzutów, apelacja, zdaniem pozwanego, zasługuje na uwzględnienie.

RADCA PRAWNY

mgr Mirosław Hajduk
17 St 40

Łódź 9 maja 2012 roku

Do Sądu Apelacyjnego w Łodzi
za pośrednictwem
Sąd Okręgowy w Sieradzu
I Wydział Cywilny
Aleja Zwycięstwa 1, 98-200 Sieradz

Powód: Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 listopada 29, 28-300 Jędrzejów

Pozwani:

1. Gmina Miasto Sieradz
Plac wojewódzki 1, 98-200 Sieradz

2. Longin Siemiński
prowadzący działalność pod nazwą
Hotel dla Zwierząt i Ptactwa domowego
reprezentowany przez radcę prawnego
Przemysława Fiuka
ul. Błękitna 31/11, 93-322 Łódź

sygn akt: **I C 155/11**

PISMO PROCESOWE POZWANEGO
Longina Siemińskiego

W imieniu mojego mocodawcy Longina Siemińskiego popieram apelację złożoną przez pozwanego Miasto Sieradz, zaskarżam wyrok z dnia 28 lutego 2012 w całości i wnoszę o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości
2. obciążenie powoda kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego za obie instancje

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1. naruszenie art. 146 ustawy prawo zamówień publicznych przez jego niezastosowanie
2. naruszenie 179 w związku z 154 pkt 5 ustawy prawo zamówień publicznych poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że powód ma legitymację do wytoczenia przedmiotowego powództwa
3. naruszenie art. 65 § 2 kodeksu cywilnego poprzez wadliwą interpretację treści umowy zawartej pomiędzy pozwanymi
4. naruszenie art. 11 ustawy o ochronie zwierząt przez jego wadliwą interpretację i przyjęcie, że gmina nie może zawrzeć żadnych umów dotyczących bezdomnych zwierząt, bez uchwały rady gminy.

UZASADNIENIE

W imieniu pozwanego Longina Siemińskiego podtrzymuję argumentację zawartą w odpowiedzi na pozew. W szczególności podnoszę, iż Sąd I Instancji nie wziął w ogóle pod uwagę norm wynikających z ustawy prawo zamówień publicznych, a był to przecieży

§ KANCELARIA PRAWNICZA PRZEMYSŁAW FIUK §

podstawowy akt prawny dla przedmiotowej umowy, o charakterze *lex specialis* w stosunku do kodeksu cywilnego. Powód nie miał legitymacji aby występować z przedmiotowym roszczeniem. Organizacjom wpisanym na listę, o której mowa w art. 154 pkt 5 pzp przysługują środki ochrony prawnej wobec ogłoszenia o zamówieniu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Ustawa przewiduje zatem możliwość zaskarżenia treści ogłoszenia lub specyfikacji przez organizacje społeczne. Powód mógł w trybie przewidzianym ustawą zaskarżyć czynności zamawiającego Gminy Sieradz lub zwrócić się do innej organizacji społecznej o takie zaskarżenie. Zaskarżony wyrok stwarza niebezpieczny precedens, w postaci umożliwienia prób unieważniania umów o udzielenie zamówienia publicznego przed sądami powszechnymi przez organizacje społeczne. W niniejszej sprawie organizacja nie zaskarżyła treści ogłoszenia ani specyfikacji. Dopiero gdy przetarg wygrał Pan Siemiński, uznała, iż był on sprzeczny z prawem. W ten sposób organizacje społeczne mogą bezkarnie i za darmo skarżyć rozstrzygnięcia przetargów, które wygrały podmioty im nieprzychylnie lub konkurencyjne w stosunku do członków danej organizacji. Celowo ustawodawca ograniczył możliwość zaskarżenia dla organizacji społecznych do specyfikacji i treści ogłoszenia aby nie mogły one wpływać na wybór konkretnego wykonawcy. Kolejną przesłanką braku legitymacji podmiotowej po stronie powoda jest fakt, iż nie wykazał on w niniejszym procesie, iż zawarta przez pozwanych umowa narusza dobro zwierząt. Jeżeli dobro zwierząt nie jest zagrożone, co niezmiennie twierdzili pozwani, a brak jest w sprawie dowodów przeciwnych, zaś celem statutowym powoda nie jest dbałość o podejmowanie właściwych uchwał przez samorządy, to w niniejszym procesie nie miało miejsca działanie statutowe powoda czyli ochrona zwierząt.

Sąd Okręgowy w swoim uzasadnieniu ograniczył się do stwierdzenia, iż przepis art. 146 ust 1 wprowadza możliwość wzruszenia umowy w sprawie zamówień publicznych. Nie wskazuje jednak, która przesłanka przewidziana w pzp została w niniejszej sprawie spełniona. Zupełnie nie odnosi się przy tym do argumentacji pozwanego, iż stwierdzenie nieważności umowy zawartej na gruncie pzp, możliwe jest tylko w przypadku gdy wada ma charakter nieusuwalny, dotknięte zostało nią postępowanie o udzielenie zamówienia i uniemożliwia ona realizację umowy, które to okoliczności w przedmiotowej sprawie nie zaistniały. Tak między innymi: Wyrok Sądu Najwyższego z 2009-09-16 II CSK 104/09: "*Artykuł 154 pkt 11 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst Dz.U. z 2007 r. nr 223, poz. 1655), dalej jako p.z.p., w zw. z art. 146 nr 2 pkt 1 p.z.p., stanowi wystarczającą podstawę prawną do wszczęcia procesu cywilnego o stwierdzenie nieważności umowy, której zawarcie nastąpiło w okolicznościach wskazanych enumeratywnie w art. 146 nr 1 p.z.p.*" Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 2009-07-16 KIO/UZP 839/09 : "*Przepis art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy ZamPublU należy interpretować w związku z art. 146 ust. 1, który określa wady postępowania powodujące nieważność umowy oraz postanowieniami kodeksu cywilnego, przy czym wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy o zamówienie publiczne musi zostać dotknięte samo postępowanie o zamówienie publiczne i wada ta dodatkowo musi mieć charakter nieusuwalny, wywierający wpływ na umowę.*"

Sąd pierwszej instancji nie podjął analizy jaki był cel zawartej umowy, skupił się jedynie na jednym wyrwanym z kontekstu zapisie o przejęciu psa na własność. W § 2 drugim umowy strony ustaliły, iż wykonawca zapewni psu dożywotnią opiekę, wyżywienie, opiekę weterynaryjną. W razie nie wywiązania się z tych obowiązków wykonawca miałby zapłacić karę w postaci pokrycia kosztów wykonania zastępczego (§ 6 ust 1 lit c umowy). Analizując całość zapisów paragrafu drugiego wyraźnie widać, iż celem stron było zapewnienie psom dożywotniej opieki na właściwym poziomie, a zatem Miasto Sieradz realizowało swoje

§ KANCELARIA PRAWNICZA PRZEMYSŁAW FIUK §

obowiązki z ustawy o ochronie zwierząt. Artykuł 11 ustęp 1 ustawy o ochronie zwierząt mówi o zapewnieniu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zaskarżone umowy w pełnej rozciągłości realizowały ten postulat. Art. 11a ust 1 pkt 2 ustawy (w brzmieniu z 2011 roku) wskazuje, iż możliwe jest szukanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, a zatem samo przeniesienie własności bezdomnego zwierzęcia zostało dopuszczone przez ustawodawcę. Sąd Okręgowy nie badając celu i skutków zawartej umowy naruszył art. 65 § 2 kodeksu cywilnego. Warto przypomnieć stwierdzenie pełnomocnika Miasta Sieradz, iż na skutek unieważnienia umowy po prostu nie ma się kto psami zająć i ich sytuacja może być znacznie gorsza.

Sąd Okręgowy wadliwie zinterpretował art. 11 ustawy o ochronie zwierząt. Przyjmując tezę, iż bez uchwały rady gminy, samorząd nie może rozstrzygać o dalszym postępowaniu z bezdomnymi zwierzętami, prowadzi to do sytuacji, iż brak uchwały, który jest zawsze możliwy choćby na skutek braku kompromisu wśród radnych spowoduje, iż gmina nie może podejmować **żadnych** kroków w stosunku do bezdomnych zwierząt. Ustawa nie rozróżnia tutaj umów o przeniesienie własności, zapewnienie opieki czy choćby podjęcie leczenia weterynaryjnego. Przyjmując interpretację tego przepisu przyjętą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku musimy dojść do wniosku, iż w sytuacji gdy rada gminy nie podjęła uchwały, władze gminy nie mają prawa podejmować żadnych czynności wobec bezdomnych zwierząt, a więc nie mogą zlecić ich wyłapywania, leczenia, czy karmienia. Wszystkie te czynności są przecież: " *dalszym postępowaniem z tymi (bezdomnymi) zwierzętami*". Taka interpretacja jest sprzeczna z zapisem art. 11 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt, który mówi: " 1. Zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin." Ten przepis ma również kategoryczne brzmienie i nie zwalnia samorządów z podejmowania działań na skutek braku uchwały.

Reasumując, Sąd Okręgowy wydając zaskarżony wyrok zupełnie zignorował zapisy ustawy prawo zamówień publicznych. Nie wziął pod uwagę faktu, iż zaskarżona umowa realizuje przewidziany ustawą cel, a mianowicie zapewnia opiekę i dobrostan bezdomnym zwierzętom. W związku z powyższym popieram złożoną przez Miasto Sieradz apelację.

Załączam dowody nadania pisma pozostałym stronom postępowania.

Przemysław Fiuk
Rzecznik Prawny
Łd-S-156